

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

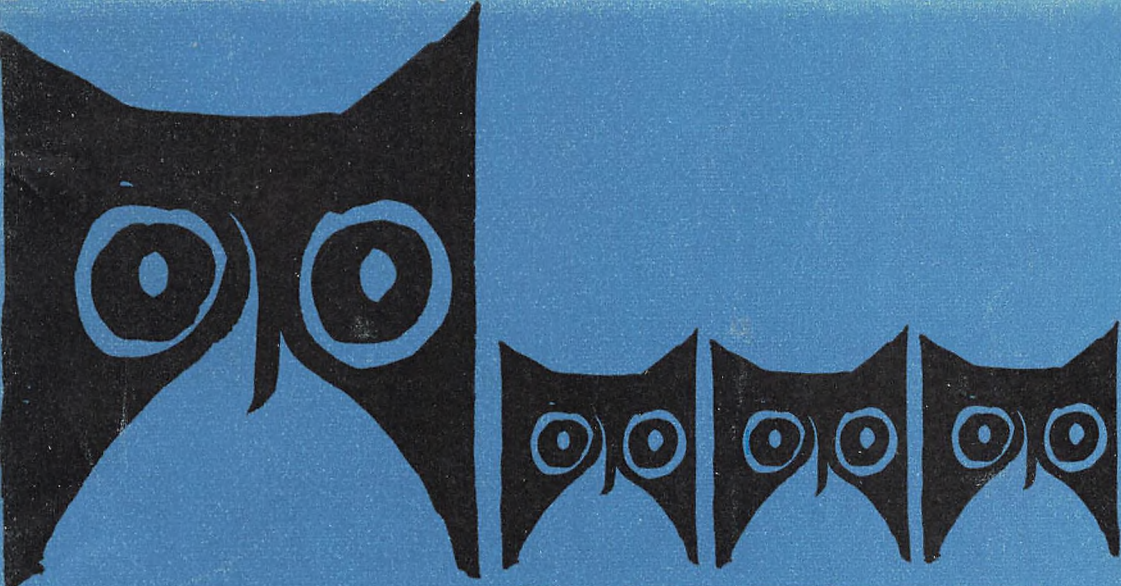
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

LÆRER- STUDERENDES LANDSBLAD

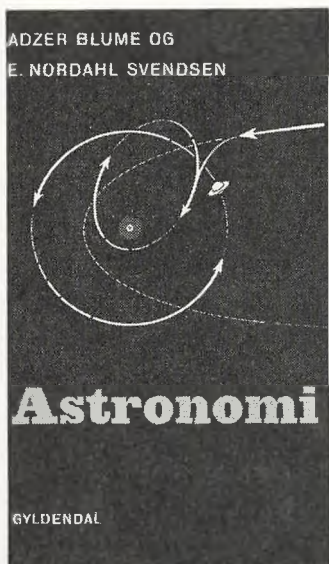
1

APRIL 1964 - 2. ÅRGANG

Adzer Blume og
E. Nordahl Svendsen

ASTRONOMI

Bogen giver en grundig og fængslende indføring i den moderne astronomis mål, metoder og resultater samt en kortfattet oversigt over astronomiens historie.

Emnet er sagligt tilrettelagt, og fremstillingen er velfunderet og klar. Desuden er stoffet så omfangsrigt, at den enkelte lærer frit kan udvælge de områder, som skønnes at være af størst interesse i den pågældende klasse.

Bag i bogen litteraturfortegnelse, ordforklaring samt stikordsregister.

1964. 148 s. + 1 stjernekort, ill. ib.
kr. 15,75.

GYLDENDAL

LÆRER- STUDERENDES LANDSBLAD

Ansvarshavende redaktør:

Martin Bagger
Stadionvej 2, Sindal, Tlf. 364

Desuden i redaktionen:

Flemming Lundahl
Gillesager 230ⁱ
Brøndbyøster pr. Hvidovre

Kaj Henningsen
Bagervej 25, Slagelse

Sekretær:

Inge Kirsten Bagger
Stadionvej 2, Sindal, Tlf. 364

Forretningsfører:

Thomas Ridder
Tuborgvej 7, Hellerup,
Tlf. He. 9290

Announceagenter:

Henrik Søstrup
Emdrupborg Seminarium

Frantz Bay
Odense Seminarium

Medarbejder:

Ruth Ridder
Tuborgvej 7, Hellerup,
Tlf. He. 9290

Oplag 13.000 eksemplarer
Udkommer 7 gange årligt

Announceekspedition:

Lærerstuderendes Landsråd
Kompagnistræde 32
København K

Alle redaktionelle henvendelser bedes rettet til ansvarshavende redaktør. Træffes bedst tirsdag og torsdag kl. 14 - 16, lørdag kl. 10 - 11.

Vendssyssel Tidendes
Bogtrykkeri . Hjørring

ET AF RESULTATERNE fra landsrådsmødet i Silkeborg var en resolution, der fordømte den nuværende vikarordning, idet man ikke mente, at den i sin nuværende form gav den ensartethed, der kendetegner vor læreruddannelse.

Med eller uden denne resolutions hjælp vil vikarordningen stoppe før eller siden. Flere ting tyder på, at ordningen snart vil blive inddraget, idet der ikke længere er behov for den, takket være den vigende lærermangel.

Den dag, vikarordningen ophører, må man dog være klar over, at mange lærerstuderende bliver en ikke uvæsentlig erfaring fattigere, når seminariet forlades.

Vi har alle en eller anden form for praktikordning, og uanset hvordan den er, ellr hvorledes den bliver praktiseret, da er resultatet det, at man underviser under opsyn, eller man »ser på«. Underviser man under opsyn, da er den lærerstuderende ikke bedre end alle andre; man vil søge at få det mest mulige ud af tiden, hvilket man får ved at drive en form for undervisning, som man ved den pågældende praktiklærer priser. Dette fremmer ikke selvstændigheden eller giver erfaring. Derimod bliver resultatet det, der har været brugt som vikarordningens største skavank: man indlærer dårlige vaner, men hvem kan være sikker på, at praktiklærerens dårlige vaner er bedre end dem, man eventuelt erhverver sig under undervisning som vikar? Desuden kan jeg ikke rigtig forstå, at man skulle være mere modtagelig for indlæring af dårlige vaner efter henholdsvis 2 eller 3 år på seminariet end efter endt uddannelse. Det må da ligge helt klart, at det er en fare, en lærer må holde sig for øje hver eneste dag fremover!

Vi skal ikke bibeholde den nuværende vikarordning, fordi de studerende her kan tjene til et års studium — vi skal ikke bibeholde vikar ordningen på grund af mangel på virkelig velkvalificerede praktiklærere, men det er et spørgsmål, om ikke vi skulle bevare en mulighed for at få lov til at have en klasse børn alene. Man kan vel ikke tillægge en udtalelse om en lærer lige udgået fra seminariet stor værdi, når man ikke samtidig har nogen garanti for, at den pågældende har nogen evne til at komme i kontakt med eller har evne til at omgås børn. Det er ligegyldigt, om man så kender aldrig så mange gode metoder, hvis det viser sig, at man overhovedet ikke besidder evnen til at kunne omgås børn, og en manglende evne i så henseende afsløres ikke tilstrækkeligt under praktiktimerne. De problemer, man får løst på grundlag af praktikordningen, er meget ofte naive eller af mindre væsentlig betyd-

ning, hvorimod vikarordningen fortæller en meget mere om, hvad det vil sige at undervise, hvad det vil sige at omgås børn, hvad det vil sige at skulle disponere over et stof over over en længere periode. Desuden fortæller den en masse psykologi, den giver en masse spørgsmål, man gerne senere vil have besvaret på seminariet.

Den ny læreruddannelseslov, der er under udarbejdelse, vil sandsynligvis afsløre en mængde nyheder, der alle vil søge at forbedre den studerendes muligheder for at gå ud og forvalte folkeskolens krav, men mon

ikke de fleste seminariefolk må indrømme, at hvis en lærerstuderende ikke besidder nogen personlighed, eller han har evnen til at omgås børn, da er det ligegyldigt, hvad man gør ved dem på seminarierne. Rygterne fortæller, at kravene på seminarierne skærpes ved den kommende lov. Lad gå, hvis det vil give et bedre materiale af lærerstuderende, men lad os desuden håbe, at den også åbner mulighed for, at enhver lærerstuderende, inden afgangsbrevet udeliveres, får lejlighed til at være i enrum med en klasse børn. M B.

Ny udgave:

PRAKTIK I

1. — 7. SKOLEÅR — HÅNDBOG FOR LÆRERE

Redaktion:

P. Engelbrechtsen, Vagn Pedersen og Kaj Bonde

5. udg. 1964. 404 s., ill., indb. kr. 29,75

Praktikhåndbøgerne „Praktik 1“, „Praktik 2“ og „Praktik 3“ udgør en helhed.

Bøgerne er beregnet til brug ved seminariernes praktik- og metodikundervisning og tænkt som håndbøger for lærere i de forskellige skoleafdelinger. De prøver gennem en række artikler, skrevet af særligt sagkyndige på de forskellige områder, at belyse de praktiske problemer, der melder sig for lærere, som skal undervise i henholdsvis 1.-7. klasse, i 8.-9. klasserne samt ungdoms- og efterskoler og i realafdelingen.

Denne udgave af „Praktik 1“ følger samme retningslinier som 4. udgave. Alle artikler er blevet ajour-førte, flere er væsentligt ændrede, og helt nye er kommet til.

PRAKTIK 2, 8. — 9. skoleår
312 s., ill., ib. kr. 23,50

PRAKTIK 3, realafdelingen
236 s., ill., ib. kr. 18,00

GYLDENDAL

Skolen og teenagerne

Af skoleinspektør, cand. psych. C. C. KRAGH-MÜLLER

I DISSE ÅR skal skoleloven af 1958 føres ud i livet overalt, hvilket bl. a. medfører, at ordningen med de to mellemskoleretninger og dermed både den famøse optagelsesprøve til eksamensmellemskolen og den afsluttende mellemskoleeksamen er en saga blott. Den nye realafdeling og de stort anlagte projekter for 8. og 9. og måske 10. klasserne vil naturligvis skaffe skolen nye og store problemer på halssiden — problemer af både faglig, pædagogisk og psykologisk art.

At spå om fremtiden er, som Storm-P. sagde, altid noget af det sværeste, men den antagelse er næppe helt ved siden af, at et af skolens største problemer i dette og de nærmest følgende skoleår vil affødes af den i disse år næsten eksplosive tilgang af elever til de klassetrin, der ligger efter undervisningspligtens ophør.

For blot en snes år siden forlod langt størstedelen af børnene skolen ved den egentlige pubertets begyndelse og gik ud i erhvervslivet, hvor de gennem dagligt samvær og samarbejde med voksne gradvis vænnedes til

K.-M. tog lærereksamen 1936 og blev cand. psych. 1947. Han høres ofte i Danmarks Radio og har udgivet en del bøger, hvoraf den sidste: »Imorgen er for sent«, blev anmeldt i sidste nummer af Landsbladet. Men det, K.-M. er kendt for i pædagogkredse, er vel ledelsen af Bernadotteskolen — den internationale skole i Danmark, som han har været skoleinspektør på siden 1951.

At der er problemer omkring den forlængede skolegang, viser artiklen tydeligt. Men mulighederne for at løse disse påvises også — deri det positive! I øvrigt er det blandt de pædagoger, der har gæstet Bernadotteskolen, kendt, at man der, længe før Den blå Betænkning kom, indså og gik i gang med at løse de problemer, der i dag er opstået omkring skolen og teenagerne.

Man må håbe, at Bernadotteskolen og K.-M. må være i søgelyset nu i disse tider, hvor Den blå Betænkning skal føres ud i skolen.

Fl. Lundahl.

voksentilværelsen med dens krav og ansvar. Med den udvikling, der nu er i gang, er vi ved at forvandle alle pubertetsbørn til skolebørn.

Dette betyder i praksis, at pubertetsungdommen på en vis måde afskæres fra det øvrige samfund og henvises til et samfund af jævnaldrende. Familien og arbejdsstedet kan

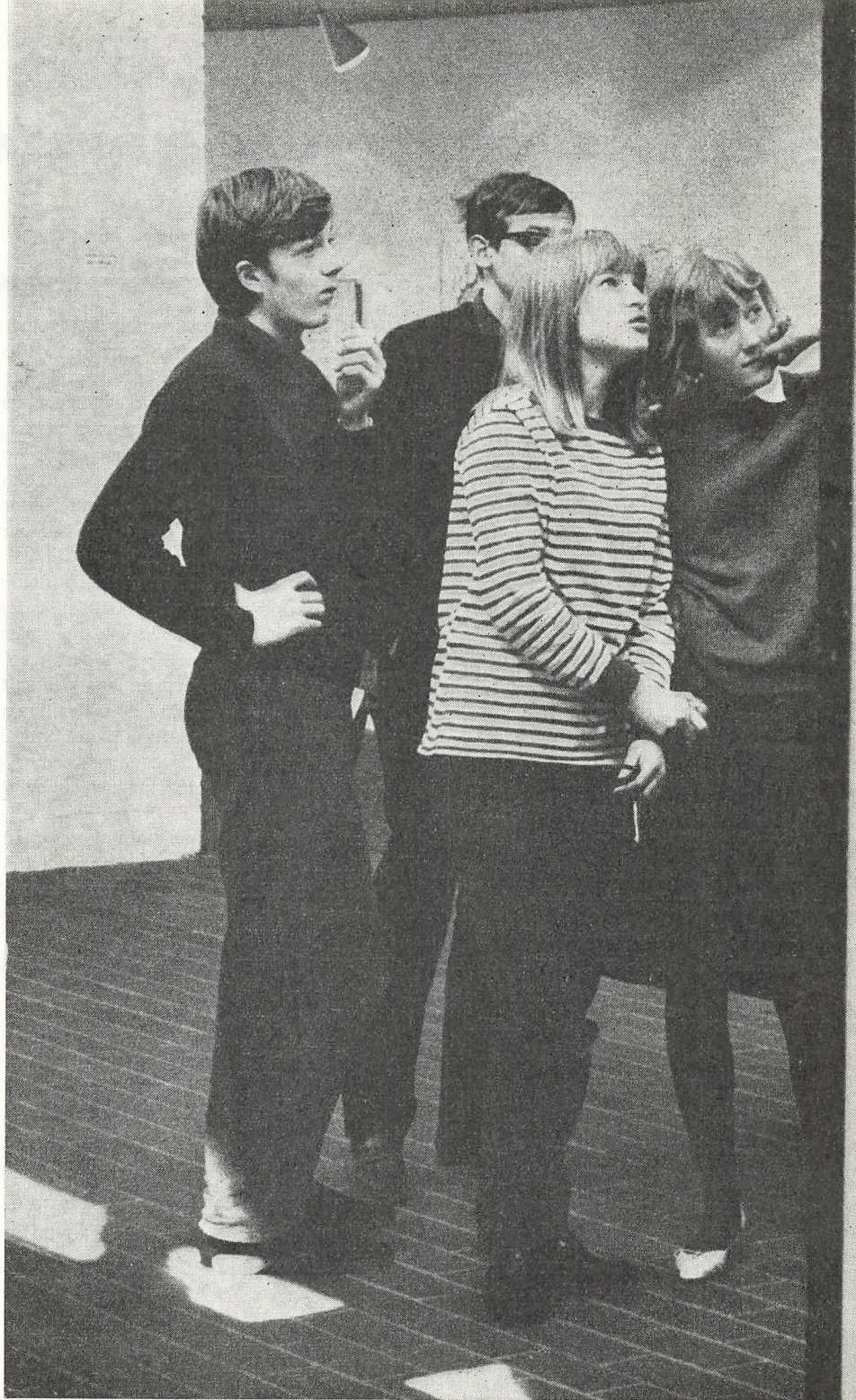

Foto af
Jesper Høm
hentet fra
C. C. Kragh-
Müllers bog
„I morgen
er for sent“.
(Rhodos).

ikke længere løse de opdragende og uddannelsesmæssige opgaver, som før var deres, og med denne udvikling vil pubertetskriser, udbrydermentalitet, oprørstendenser og selvstændighedskamp blive hverdagsfænomener i vor tidligere så rolige kundskabsskole.

Det forhold, at størstedelen af de unge nu kommer til at sidde på skolebænken op til 16—17-års alderen, stiller derfor nye og store krav til både lærere og skole. Når man tænker på det store frafald, der gjorde sig gældende i den tidligere eksamensmellemskole på trods af, at denne skoleform fortrinsvis søgtes af en — i hvert fald i intellektuel henseende — elite, må man, som ophavsmændene til de nye undervisningsvejledninger har gjort det, se i øjnene, at den gammeltdags skoles teoretiske og ofte trættende indlæring med stillesiddende time efter time og dag efter dag kan blive til noget helt uoverkommeligt for mange børn i de urolige og splittede overgangsår og i mange tilfælde føre til enten dyb skolelede eller eksplosioner af indestængt aktivitetstrang. Med de erfaringer, vi allerede nu har, er det en ønskedrøm at tro, at vi i alle tilfældene kan presse den naturkraft, som pubertetsbarnet er, ind i den samme ramme, som samfundet tidligere kunne tilbyde føjelige og samarbejdsvillige skolebørn, der var — eller gennem deres hjem blev indstillet på nødvendigheden og betydningen af en god boglig uddannelse.

At heller ikke alle dem, der slap indenfor rammen og tog eksamen, følte sig tilfredse hermed, fik man for et par år siden et stærkt udtryk for i »Aktuelt«, hvor en skoleelev midt under eksamen tog bladet fra munden. Måske var det slet ikke noget repræsentativt, Steen Lausten skildrede i sit indlæg i »Iøvrigt mener«, men han repræsenterede dog den part i sagen, som næsten aldrig kommer til orde i den offentlige skoledebat — nemlig den, der har skoen på. Steen skrev bl. a.:

»Jeg har gået ti år i skole, og skulle jeg idag give en oversigt over, hvad de ti år har indbragt mig, og ikke mindst det sidste, realklassen, ville det ikke volde mig særlige vanskeligheder, kort sagt: Jeg har fået lysten til at komme ud og arbejde blandt »normale« mennesker. Det kan måske lyde lidt hårdt, at en afgangsklasse ikke har kunnet bringe mig andet end lysten til dette. Men det, der især har bidraget til mit standpunkt, er det faktum, at man griber en realklasse forkert an fra lærerside, og at jeg lige fra jeg kunne tænke selv, ikke har kunnet fordrage snobberi under nogen form. Den første dag får man at vide, at nu er man kommet i realklassen og vil blive behandlet som en voksen. Det lyder fjollet — ikke? Og det er fjollet. Allerede næste dag begynder den undervisningsbane, man kender så godt fra de foregående år. Man får tillige at vide, at realklassen er en modenhedsproces. Også det opdager man hurtigt er løgn. Det er nemlig fakta, at der gives karakterer i realen som i 1x, omend lidt strengere, men strenghed kan vel tages for

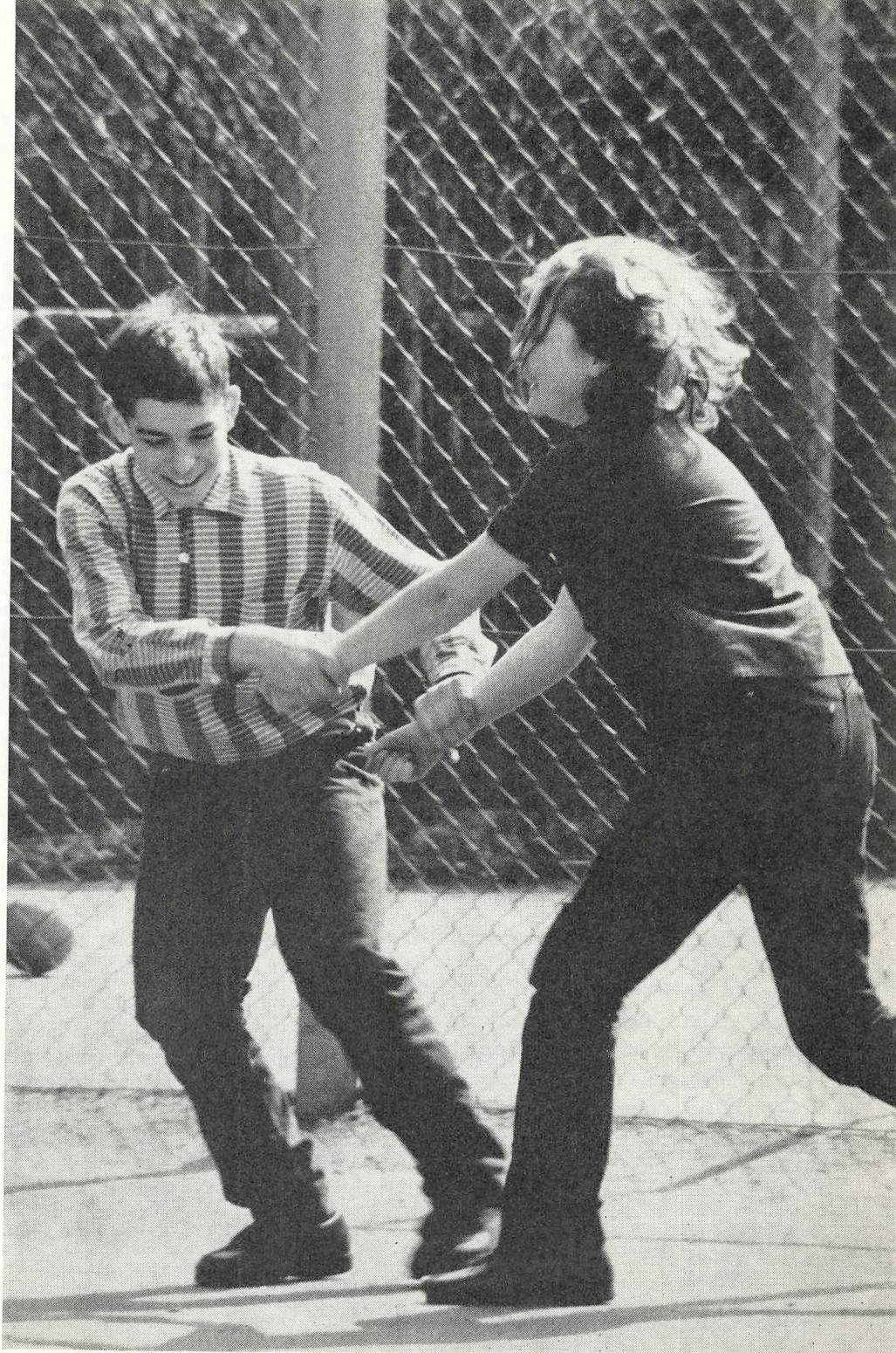

Foto af
Jesper Høm
hentet fra
C. C. Kragh-
Müllers bog
„I morgen
er for sent“.
(Rhodos).

andet end strengthed — og ikke mindst for modenhed. En realklasse er set fra mit synspunkt en kravlegård — dog for lidt større børn«.

Selv om denne bedømmelse, der mig bekendt ikke offentligt er kommenteret af skolefolk, måske som nævnt ikke udtrykker noget almengyldigt, og som i hvert fald bygger på erfaringer fra en skoleordning, der nu er forladt, kan den dog stå som et memento om ikke at henfalde til kravlegårdsprincippet under den nye skoleordning, der tilstræber at beholde eleverne helt op til 16—17-års alderen.

I sin særdeles aktuelle bog: »Skolen i ett föränderligt samhälle« kommer Torsten Husén til det resultat, at den moderne skole, hvis den overhovedet skal have muligheder for at tage sig af — og udvikle de unge i pubertetsalderen, må indstille sig på, hvad man kalder »tonåringernes funktionelle delaktighet«. I stedet for oftest at være passivt modtagende konsumenter må de gradvis få mulighed for at deltage i planeringen og tilrettelæggelsen af såvel det faglige arbejde som skolens almindelige samlivsformer og miljø. Denne indsigtfulde pædagogiske forsker viger end ikke tilbage for at udtale, at en uforstående holdning fra skolens side over for dette grundlæggende forhold vil kunne føre til katastrofer — bl. a. i form af kundskabsmæssigt og disciplinært sammenbrud på de ældste klassetrin. Erfaringer fra de mange lan-

STREG, FORM OG FARVE af Hans Meyers

Nu i ny revideret og udvidet udgave. En uundværlig inspirationskilde med mere end 170 forskellige former for kunstnerisk teknik. Ikke blot for formningslærere men også for gruppearbejde i orienteringsfagene. Kort, klar og præcis besked om materialer, værktøj og teknik. Mange illustrationer. Indb. 26,50

HØST & SØNS FORLAG

de, hvor man allerede har obligatorisk skolegang i 9—12 år, og vel også erfaringerne fra vor hidtidige eksamensfri mellemskole tyder på, at Husén har ret. Har han det, og det er jeg overbevist om, at han har, må det med andre ord gælde om på flest mulige områder inden for skolelivet at give de ældre elever muligheder for at medvirke ved planering, træffe bestemmelser og føre dem ud i livet, d. v. s. at øve sig i selvstændighed og i ansvarlighed. Det er store krav at stille til en skole, der, som den danske, er bundet til stærke boglige traditioner, men vi er i hvert fald endnu i nogle år så heldigt stillet, at en

eventuel omstillingsproces kan foregå under de gunstige betingelser, som elevernes frie valg byder på.

En sådan omstilling, som mange steder allerede er i gang herhjemme, stiller også voldsomme krav til den enkelte lærer, hvis arbejdsbetingelser ikke altid står i rimeligt forhold til kravene, og som oven i købet skal arbejde med aldersgrupper, hvor den tidligere så kraftige læreridealering er i stærk aftagen. Fagene og deres indhold kan nemlig ikke give pubertetsungdommen nok, lige meget hvor god og effektiv undervisningen er. Vor tids ungdom lever livet uhyre intenst — både oplevelsmæssigt, følelsesmæssigt og socialt. Uden for skolen modtager de så stærke påvirkninger (film, presse, fjernsyn, atomkampagne o. m. a.) og oplever et så stærkt indre liv, ofte oven i købet parvis, at selv den bedste undervisning i skolen kan virke udvandet. Alene det forhold, at drengenes potentens er større end de fleste læreres, og at pigernes romantiske drømme sandsynligvis er hedere end mange af lærerindernes, siger lidt om, hvilke krav der stilles til læreren. Skal han overhovedet have mulighed for at indfri dem, må han bl. a. kunne præstere en åbenhed, der ikke blot lukker op for hans egne sluser, men som også inspirerer børnene og de unge til at lukke op for deres og derved gøre det muligt for dem at vise alle de sider, de besidder i deres sind.

Og når talen er om de menneskelige sider i behandlingen af skolens ældre elever, må man gøre sig klart, at der med hensyn til interesser og følelsesområder på en vis måde sker en specialisering i puberteten. Videbegæret og interesseområdet er ikke mere så diffust, som det var, da børnene var mindre. Det må derfor blive skolens sag og lærerens at finde frem til de områder, der mest optager og interesserer den enkelte, og uden at befordre ensidighed bruge den enkeltes særinteresser som udgangspunkt, hvad enten disse særinteresser er af faglig eller følelsesmæssig art, og hvad enten de er bestemt af barnets fremtidsplaner eller af øjeblikkelige stemninger og konflikter. Lykkes det at finde et sådant udgangspunkt, bliver den næste og måske endnu vanskeligere opgave at sørge for, at den enkelte elev ikke lades tilbage i sit særrområde som på en lille ø, men at man får gjort denne ø landfast med noget af det, man ønsker fremmet og udviklet gennem den undervisning og opdragelse, skolen giver.

Hvis man ser på de almindelige pubertetsproblemer, som skolen ved at udvide sit område vil få stærkere berøring med i de kommende år, er der meget, der taler for, at pubertetsungdommen stort set ikke føler sig accepteret i fællesskabet — hverken i det lille i hjem og skole eller i det store, i samfundet. Ungdommens klike-dannelser, som vi i dag træffer i

alle sociale lag, og som mange steder sætter forældre, opdragere og myndigheder grå hår i hovederne, er udtryk for en stærk trang hos de unge til at bygge deres eget samfund i samfundet. Ikke i noget tidligere eller noget senere livsafsnit betyder det så meget for et menneske at føle sig accepteret. De halvvoksne drenge og piger stræber først og fremmest efter jævnbyrd og efter at blive accepteret, og ligegyldig hvad kammeraterne i deres klike eller i den klike, de gerne vil tilhøre, tænker, siger og mener, så betyder det for mange af dem meget mere, end hvad man tænker, siger og mener hjemme og i skolen. Hverken før eller senere tilbringer nutidsmennesker almindeligvis så megen tid uden for deres hjem som netop i puberteten. En undersøgelse, som psykologen Wright for nylig gennemførte i et amerikansk bysamfund, viste, at de unge i denne alder opholder sig dobbelt så længe uden for deres hjem, som 11—12 års børn og voksne gør. I sin snart klassiske undersøgelse af gangs i Chicago fandt Thasher, at gang- og klikedannelserne når et frekvensstop netop under pubertetsårene og viser betydelig nedgang ved den egentlige ungdomstids begyndelse. Udtrykt i socialpsykologisk sprogbrug kan man sige, at skolen og hjemmet for mange i den alder kun er »tilhørs-grupper«, medens kammeraterne eller kliquen er en »referens-

Lærerstandens Brandforsikring — gensidig

-
- ★ Familieforsikring
(gratis for seminarieelever)
 - ★ Privat ansvarsforsikring
 - ★ Hus- og grundejerforsikring
 - ★ Motorkøretøjsforsikring
(ansvar- og kasko)
-

Oplysninger fås ved henvendelse til seminarierepræsentanten eller hovedkontoret: Kompagnistræde 32 - København K - Telf. Byen 6218

gruppe«, hvis holdning, tankegang, normer, indstilling og vurderinger man antager — og retter sig efter.

Måske skal det være sådan, og f. eks. er pubertetsoprøret sikkert ikke uden betydning for fremskridtene i verden, men det kan næppe skade, at man i den skole, der i disse år tager form, søger at danne fællesskab på tværs af generationerne og prøver at få de enkelte klasser og selve skolen til at blive »referens-grupper« for de unge, hvilket næppe vil lykkes uden at bygge på de unges egen medvirken og medbestemmelsesret.

vi har klippet

Overskriften burde hedde »Forsøg på orientering« eller lignende. Vi vil forsøge at fortælle lidt om, hvad andre mener, og søge at belyse, rejse en debat, drille lidt, måske provokere. Det vigtigste må være at bringe stof, der interesserer lærerstuderende og som er hentet fra både indenlandske og udenlandske tidsskrifter i tilknytning til skolen. Vi vil også søge at citere de lokale seminarieblade, som ofte bringer meget værdifuldt stof og fortjener at blive bragt videre ud. Vi vil også bringe klip fra dagspressen, når denne bringer seminaristof.

I den standende strid om U. U.s midler og deres fordeling er der »plukket« fire steder.

Først »Refleks«, Esbjerg. Mærket »« skriver under: »Bør Ungdommens Uddannelsesfond ændres?« som indledning:

»Jeg så for nylig i et blad, hvad man i Sverige fra 1. januar ville gøre for at hjælpe unge under uddannelse, og det var — målt med danske forhold — ikke småting. Maksimumsbeløbet for lån og stipendier lå i nærheden af 7000 sv. kr. plus ca. 1100 kr. i børnetilskud for hvert barn, den studerende eventuelt måtte have. — Alene disse beløb er jo en del højere end de tilsvarende danske, men den store forskel fra danske forhold ligger i, at beløbene ikke ydes som en nådesbevisning til de få heldige, men er en ret, enhver stude-

rende har. Beløbene ydes som hos os dels som lån og dels som stipendier, men hovedvægten ligger på lånene, som er rentefrie og skal afdrages over et længere åremål«.

»« taler så om U. U.s politiske status og stiller følgende forslag:

»Min mening var, at man i stedet for som nu, hvor man har både lån og legater, skulle nøjes med kun at give lån, men vel at mærke til alle, som kunne ønske det. Det skulle være sådan, at alle uden undtagelse trygt kunne give sig i lag med at studere uden økonomiske bekymringer. De lån, som her skulle ydes, skulle selvfølgelig have en rimelig og pristalsreguleret størrelsesorden; med det nuværende pristal f. eks. 7000 kr. årligt pr. portion. Når jeg ikke mener, det er nødvendigt, at staten giver stipendier, skyldes det for det første, at de uddannelser, der her kan blive tale om, senere kan give så meget, at eventuelle lån nemt kan betales tilbage selv med tillæg af en mindre rente; for det andet kunne staten, hvis den skulle betale for alle unges uddannelse (studentertilskud), måske finde på, at disse unge til gengæld skulle tvinges til at tjene staten i et vist åremål. Denne form for stavnsbånd ville de fleste sikkert finde meget uheldig«.

I »Vinduet«, Odense Seminarium, skriver Palle 7ngberg i en løbende diskussion om U. U.:

»Mærket »poul« skriver noget om lån — det har man hørt før — men betænk lige, at en lærers begyndelsesløn kun er knap 1400 kr. om måneden, som du foreslår. Dog ser jeg gerne, at støtten fra U. U. gives med overvægt på lån, idet det ganske givet vil medvirke til en mindre let-sindig anvendelse af de penge, man får fra U. U.«

Fra et referat af et møde mellem undervisningsminister Helweg Petersen og Studentersamfundet i Aarhus, bragt i »Information« den 14.—15. marts, er klippet

studenterrådsformand J. Christiansens udregning vedr. U. U.s midler som lån:

»Havde han beregnet, at studielån også er en dårlig forretning for staten. Regner man med en afdragstid på 15 år, mister staten 45 pct. af lånesummen gennem rentefriheden, inflationsfordingelsen vil andrage 30 pct., og sættes administrationsomkostningerne til 10 pct., så vil det sige, at samfundet kun får 15 pct. af lånet tilbage. Låneordningen kan altså ikke være begrundet i besparelshensyn, men må bunde i en eller anden idè om, at det er sundere for visse studenter at få lån end at få legat«.

Til »Information« sagde statsminister J. O. Kragh i et interview med Nan Henningsen den 14.—15. marts:

(Spørgsmål fra interviewer): Bortset fra boligspørgsmål og flere andre stadig aktuelle problemer, var det den kendsgerning, at de studerende via Ungdommens Uddannelsesfond kun får 10 mill. i ekstrabevilling, skønt de uimodsigt havde bedt om 40 mill. Og i det kommende finansår kun 35 mill., skønt de, stadig uimodsigt, har påvist et langt større behov.

(Svar fra J. O. Kragh): Hør nu her. I dag har vi den 14. marts. Inden 1. april er de 10 mill. bevilget. 35 mill. for næste år er muligvis ikke nok, men dog sammen med de 10 mill. ialt 45!

— Hvor De dog regner godt!

— Jeg indrømmer gerne, at det ikke er nok. Naturligvis bør alle, der har evner, kunne få de uddannelser, han eller hun har lyst til. Det er stadig målet, og det står i Socialdemokratiets arbejdsprogram.

— Uden forbehold?

— Ja, jeg tror, vi skal tilstræbe en ordning for uddannelsesfonden, så den automatisk reguleres efter antallet af studerende og prisniveauet.

★

»Unge Pædagoger« februar: Finn Held skriver om Danmarks Lærerforening føl-

gende i forbindelse med hovedbestyrelsesvalget:

Man kunne have ventet at se nye og yngre navne på kandidatlisterne til hovedbestyrelsesvalget. Det var ikke tilfældet, og filosoferer de unge lærere over, om de nu skal opleve den lønforhøjelse, de har fortjent, så vil en gennemgang af deres repræsentanter hurtigt få dem til at forlade de filosofiske sfærer. Købstadlærernes og købstadlærerindernes 17 repræsentanter er sammensat af: 4 lærere, 4 viceinspektører og 9 overlærere. Blandt købstadlærernes 9 repræsentanter er der 5 overlærere og 3 viceinspektører. Gennemsnitsalderen for hele hovedbestyrelsen er omkring de 50, men mere oplysende er det måske, at kun 1 medlem er under 30 (småbørnlærerindernes repræsentant) og kun i alt 5 (inkl. småbørnslærerinden) er under 40 år. Blandt disse folkevalgte er lysten sikkert stor til at tage en holmgang med finansministeren for deres yngste kolleger.

Det krav har gentagne gange rejst sig, at der burde oprettes en forening for unge lærere. Vi tror ikke, det er en rigtig løsning. Problemerne må løses inden for DLF's rammer, men behovet er forstaaeligt, og meget tyder på, at det vil bestå også under denne hovedbestyrelse.

★

Det er interessant, hvad der foregår i Norge for øjeblikket — en lønkonflikt er under udvikling. Myndighederne savner forhandlingsvilje, — ifølge Folkeskolen er lønningsforholdene særdeles spegede. Tismetal og løn blev sat ned samtidig, der skete ingen udjævning. Vi har klippet midt i artiklen:

»Højere begyndelsesløn.

Lønkravene fra de norske lærerorganisationer, Norges Lærerind forbund og Norges Lærerlaug, indeholder bl. a. en forhøjelse af grundlønnen for de unge lærere samt indførelse af de personlige tillæg i lønregulativet, således at disse personlige tillæg kommer til at gælde for alle lærere. Endvidere ønsker de norske lærerorganisationer en ny vurdering af bl. a. skoleledernes lønmæssige placering.

En norsk lærer starter med en begyndelsesløn på 1367 kr. om måneden, og efter 16 års tjeneste opnår en lærer en månedsløn på 2005 kr. Det er denne baggrund de norske læreres aktion skal ses.«

Redaktionen har på opfordring fået tilsendt tre indlæg, der hver især afslører en indstilling til spørgsmålet: eksamen. Her vil man sikkert finde næring for de diskussioner, der altid blusser op ind under eksamen. Vi ved alle, at en ny læreruddannelseslov er på trapperne, og lad os så håbe, den kan skabe den meget tiltrængte ro om vor uddannelse. Dette opnås vel bedst ved en læreruddannelseslov, der kan genskabe respekten for vor uddannelse. Grunden til den megen kritik af vor nuværende lov, blandt lærerstuderende, skal vel findes deri, at man ikke har tilstrækkelig tiltro til uddannelsen!

M B.

EKSAMEN MED MÅDE

Lige siden 54-loven trådte i kraft har der i seminariekredse landet over hersket stor uenighed m. h. t. spørgsmålet eksamen—ikke-eksamen.

De diskussioner, som affødtes af denne uenighed, forekommer mig at være formålsløse, da man for mig at se drøfter et perifert emne, som hører hjemme i en meget større sammenhæng. Den heftige debat skyldes dog den kendsgerning, at læreruddannelsen i sin nuværende udformning har vist sig at være utilstrækkelig. Det faktum tilsøres ikke ved forskellige prøver — og eksamenspåhit.

På den ene side står tilhængerne af en genindførelse af eksamen over hele fagkredsen. De er ofre for en fejl-vurdering, idet de tror, at eksamen muliggør noget aldeles umuligt: alle 17 fag grundigt gennemarbejdet og tilegnet. Det er da rigtigt, at man når langt med eksamensterror, men det er lige så uomtvisteligt, at der i så fald bliver tale om en parat viden af leksikalsk tilsnit, som på langt sigt

vil vise sig at være temmelig værdiløs. Her er ikke tale om studentereksamen, men om uddannelse til pædagoger.

På den anden side står modstanderne af enhver form for eksamen. De glemmer blot, at der er forskel på fag. Nogle er faktisk så oplagte eksamensfag, at det sikkert vil være svært at finde et bedre kriterium at vurdere ud fra. Og da uddannelsen stadig er en teoretisk faglig uddannelse, som har til opgave at uddanne kvalificerede lærere til realafdelingen, er der al mulig grund til at gå ind for eksamensformen. Det var noget helt andet, hvis vi uddannede pædagoger.

Det lyder som en selvmodsigelse, men i virkeligheden er det den nuværende læreruddannede, der er selvmodsigende i sit forsøg på for det første at forene fordybelse med absolut alsidighed og for det andet at forene en altomspændende teoretisk uddannelse med en grundigt praktisk

— professionel træning. Vi må derfor nærme os sagen fra den anden side og løse problemerne omkring læreruddannelsen først. Så er det muligt bagefter at tage stilling til bedømmelsesgrundlag og egnethedsvurderinger.

Jeg vil derfor i det følgende forudsætte, at den kommende læreruddannelse bliver delt op i en klasselæreruddannelse med hovedvægten på det didaktiske og metodiske samt en linieuddannelse med sigte på undervisning på de højere klassetrin, også her med rigelig hensyntagen til det professionelle. Desuden forskellige kursusfag og frilæringsfag af kortere varighed. Den løsning synes for øjeblikket mest sandsynlig (så kan det vel diskuteres, om det er den ideelle løsning). Jeg vil herudfra forsøge at opstille et forslag til vurdering af den studerendes egnethed og faglige praktiske kvalifikationer:

1. Sammenfattende udtalelse om egnethed udfærdiges af rektor i samarbejde med lærerkollegierne (seminariets og øvelsesskolens). Udtalelse i faget praktisk skolegering fra øvelsesskolen.
2. Standpunktskarakterer i klasselærerfagene, pædagogik og psykologi gives på grundlag af sammenfattende arbejdsopgaver gennem årene. Ved klasselærerfagene må vurderingen gå på det praktisk-pædagogiske og ikke på det faglige.

3. Eksamen i liniefagene. Det gælder ikke en bedømmelse af parat viden, men en bedømmelse af den studerendes evne til at anvende denne. Derfor foreslås mere omfattende emner, eventuelt som 24 timers prøve eller som skriftlig eksamen med håndbøger og andre hjælpemidler. Også her må den praktisk-pædagogiske udformning tælle afgørende med ved vurderingen.
4. Fagligt pædagogisk eksamensprojekt (f. eks. en årstilrettelæggelse for et fag på et bestemt klassetrin eller lign.) Opgaven udføres den sidste del af sidste år.
5. Deltagelse i kursusfag og frilæringsfag noteres på afgangsbrevet.

Dette er blot en kortfattet gennemgang, der vil utvivlsomt melde sig mange praktiske problemer, som det ikke er muligt at forudse, da den ny læreruddannelse endnu ikke er realitet. Men to ting mener jeg er af principiel vigtighed. For det første må læreruddannelsen gøres så ensartet som muligt rundt om i landet. Det vil bl. a. et mere ensartet vurderingsgrundlag hjælpe med til. For det andet må det, der vurderes, primært være det praktisk-pædagogiske, og ikke, som det er tilfældet nu, hvor det er lige ved at være glemt for fagsnobberi. Først da kan vi med rette rose os af at uddanne pædagoger.

Axel Neuberger, Hellerup Seminarium.

HVORFOR?

Hvorfor går vi på seminarium?

Jeg går her i håb om at blive en god lærer. Hvis jeg bare ville være lærer, kunne jeg have ladet mig smide ud af præparandklassen. Det er i visse kommuner kvalifikationer nok — men jeg fortsatte — i håb om at blive en god lærer.

Men desværre er der en ting, der hindrer mig i at lægge dette synspunkt til grund for mit daglige arbejde — en bestemmelse i læreruddannelsesloven, der hindrer mig i et moment og tilbundsgående studium og således devaluerer min uddannelse — nemlig bestemmelsen om, at en del fag skal afsluttes med en eksamen!!!

I fag, som afsluttes med eksamen, er jeg nødt til at læse et af seminarier fastsat pensum, som oftest i form af en eller flere bøger, der skal læres udenad. Det udbytte, jeg har af at lære en sådan bog udenad, må siges at være minimalt. Skulle jeg endelig høre til de få udvalgte, der kan huske et sådant stof udover eksamensdagen, har det dog alligevel ikke gjort mig til lærer.

Der er forskellige muligheder for mig for at tilrettelægge min læsning i eksamensfagene. Jeg kan f. eks. koncentrere mig om til hver time at

have lært den lektie, vi har for. Da pensum'et som regel er mægtigt stort, vil denne metode ganske vist medføre, at jeg ikke får tid til supplerende læsning; jeg må jo ikke stjæle min tid fra pensum'et! Jeg skal nok få en hæderlig karakter til eksamen ved denne metode — hvis jeg har lidt klæbehjerne.

Der er også den mulighed, at jeg hører til den slags mennesker, der kan læse en bog og så lære den på fjorten dage med en bestemt dato for øje. I så fald behøver jeg kun at møde til timerne en gang imellem, så læreren véd, hvordan jeg ser ud. Så kan jeg iøvrigt bevilge mig selv en uges ekstra læseferie, når vi når hen i maj måned — og så skal jeg nok få en god karakter til eksamen.

Men disse to metoder er behæftede med en iøjnefaldende fejl: De lærer mig ikke at blive en god lærer!

Der er dog heldigvis en tredje mulighed. De opgivne pensa i de uendelig mange fag, vi undervises i, udelukker supplerende læsning — og jeg vil så forfærdelig gerne læse »rigtige bøger« om, hvad der sker i den »rigtige verden« uden for skolen. Så kan jeg springe op og falde ned på opgivet pensum. Jeg kan følge timerne opmærksomt, men iøvrigt lave mit eget tempo. Jeg kan standse op et sted, hvis et emne særligt har fanget min interesse — og selv gå til bunds i emnet ved hjælp af andre bøger, foredrag o. s. v. Men hvis jeg ikke

samtidig hører til den type, der kan læse pensum'et op på fjorten dage, så kan jeg glæde mig over, at jeg ved at arbejde med emnet måske har lært at finde egnet litteratur, jeg har lært glæden ved faget og måske gode arbejdsvaner — altsammen til gavn for en god lærer, men eksamen vil give mig en karekter, der med to decimaler fortæller alverden, at jeg er en dårlig lærer!

Eksamen er altså et plankeværk, der bygges op mellem den studerende og den kommende lærergerning, såle-

des at den studerende ikke kan få øje på lærergerningen, men kun på eksamensplankeværket, og hele uddannelsen får til formål at bestige plankeværket i stedet for at have til formål at den studerende skal kunne bevæge sig frit på den anden side af plankeværket, altså i et lærerembede.

Jeg vil ikke nægte, at en vis minimumsviden skal være til stede hos en vordende lærer. Men det kan ikke være seminariets opgave at give os elementære skolekundskaber. Tilstedeværelse af sådanne må være en be-

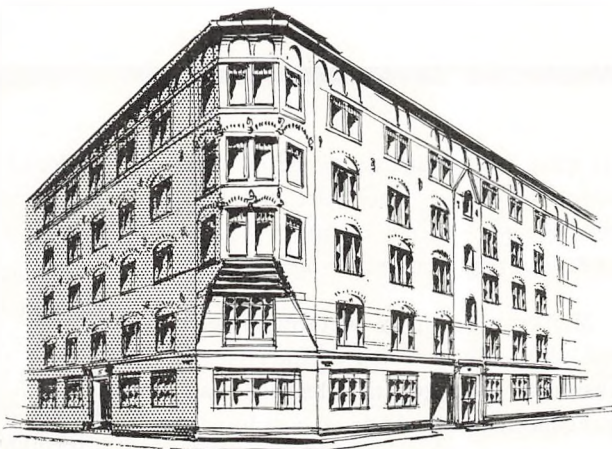
VI FLYTTER... ...OG UDVIDER

Den 3. april flytter vi ind i en del af Gyldendal's gamle residens og får derved betydeligt mere plads og bedre forhold at virke under-

Til gavn for Dem får vi større og mere rationelt indrettede demonstrationslokaler og bedre ekspeditionsforhold, der gør det muligt for os at yde Dem en endnu bedre kundebetjening.

RICHTER

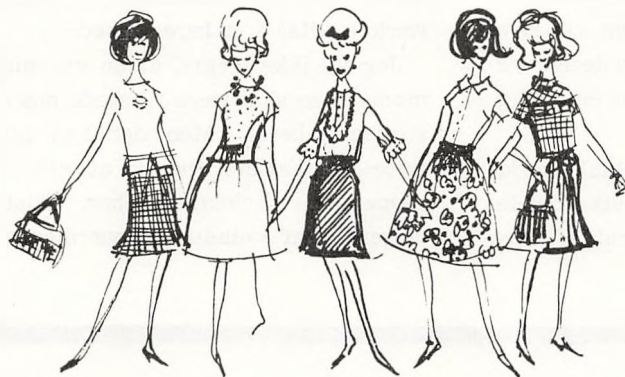
R I C H T E R

Vor nye adresse (telf.nr. er uændret):

KLAREBODERNE 5 · KØBENHAVN K · CE. (01-13) 7112*

Nu foreligger den længe ventede moderne tilskærings- og sybog til håndarbejdsundervisningen i folkeskolen og seminariet.

- ⊙ 184 sider i stort format, klar og solid indbinding.
- ⊙ syning og tilskæring af teenagerinderst til yderst samt komplet
- ⊙ over 500 illustrationer: konstruktioner, modeller og sytekniske
- ⊙ anvendelse af farvetryk i hele
- ⊙ instruktive tabeller, diagramme, gange og skemaer.
- ⊙ spørgsmål til skriftlig besvarelse: elevernes arbejdsbøger.
- ⊙ bilagsark med standardmønstre, kartonmålebånd medfølger.

TØJ O

af Dina Kasch

184 sider, ill. i farver + bilagsark (mønsterark og målebånd)

Indb. kr. 36,50 i. o.

Kartonmønstre, pr. sæt kr. 2,7

tingelse for optagelse på et seminarium, således at seminariet kan koncentrere sig om sin opgave: at gøre os til dygtige pædagoger og lærere.

Mit krav til en ny læreruddannelse må altså blive: Total afskaffelse af eksamen betinget af skærpede adgangsbetingelser både i retning af ensartede faglige forudsætninger og større modenhed.

Hvis disse to ting bliver gennemført, er der chance for, at de kommende lærerstuderende kan tilrettelægge deres studier i samråd med faglærerne på en moden og selvstændig

måde, så de hver dag føler, at nu er de nået et stykke længere frem mod: livet som lærer.

På den måde vil vore lærere, som rimeligt er, også få større betydning for vore studier. Det, der foregår i timerne på seminariet, skal ikke være noget, der kan læses på ti sider til eftermiddagsteven derhjemme — det skal være noget, som kun kan opleves og læres gennem samvær med en erfaren lærer og andre studerende. Og med seminarielærerens voksende betydning vil hans selvtillid måske blive så stor, at også han tør gå ind for en ordning, hvor det er hans skøn

ætning
tøj »fra
teknik.
onsteg-
inger.
gen.
rbejds-

I instruktiv tekst og to-farve illustrationer gennemgås tilskæring og syning af teenager-tøj »fra inderst til yderst«. Hele den elementære syteknik er samlet i særligt afsnit. Oversigter, diagrammer, teksthenvisninger og register gør bogen let at arbejde efter. Bilagsark med standardmønstre i fem størrelser. TØJ OG UNGE PIGER sigter direkte mod folkeskolens og aften- og ungdomsskolens undervisning, men bogen vil gennem sin praktiske og metodiske opbygning tillige være et udmærket grundlag for seminariets uddannelse af håndarbejds lærerinder.

at

TØJ OG UNGE PIGER

— atter en god bog fra

GJELLERUP

Illustreret af Ulla Hærtelius Smith
Klaus Mikkelsen og Kuno Pape

af den studerende (på grundlag af 3—5 aars dagligt arbejde), der på afgangsbrevet skal afgøre, om vedkommende skal betegnes som e g n e t eller u e g n e t til lærergeringen!

Kirsten Lauritzen, 3n..
Hellerup Seminarium.

Helårsabonnement kr. 10,00.

(Kun ved ekspeditionen),

Lærerstuderendes Landsblad,

Kompagnistræde 32,

København K.

Giro 428 07.

EKSAMEN

Da Kirsten Lauritzen for nogen tid siden i et morgensangsindlæg hævdede, at man burde afskaffe alle eksamener ved læreruddannelsen, forudsattes det, at fagenes antal blev skåret betydeligt ned. I det følgende, der er et svar på indlægget, forudsættes også, at fagantallet er indskrænket.

Det er sandt, at man under den nuværende ordning ikke har tid til at

fordybe sig i de ting, der særlig interesserer én, men at det skulle være eksamen, der lægger hindringer i vejen, er tvivlsomt. Jeg har selv to liniefag — et primært med eksamen og et sekundært uden eksamen — og min erfaring er, at det sekundære liniefag, der har fire timer ugentlig, giver mere arbejde end det primære, der dog har seks timer om ugen, og hvor en eksamen vinker »truende« forude. Flere har utvivlsomt gjort den erfaring, at eksamensfagene giver mere tid til at fordybe sig både i enkelte områder af stoffet og i faget som helhed. Det sidste må vel i øvrigt være det væsentligste, når man uddanner sig til folkeskolelærer, mens fordybelse i et enkelt område fortrinsvis må være videnskabsmændenes opgave.

Endvidere vil det stof, der læses i eksamensfagene — for de flestes vedkommende — blive læst flere gange, da vel næppe ret mange kan klare sig med at læse fjorten dage før eksamen. Hvis det er tilfældet, må kravene til uddannelsen hæves, hvilket jeg i øvrigt mener, de bør. Den gunst at blive læst blot to gange nyder sikkert ikke ret mange af de store skriftlige opgaver, som ikke-eksamensfagene kræver. Når man samtidig erindrer, at det forudsættes, at der kun læses nogle få selvvalgte fag, hvorved indlæringen sker af lyst til faget, hvad enten der er eksamen i dem eller ej, så det argument, at

stof læst af egen fri vilje huskes længere, gælder heller ikke.

Det blev tillige nævnt, at man mere læser med henblik på eksamen end på den kommende lærergerning, og at man derved på forhånd skulle være dømt til at blive en dårlig lærer. Der er imidlertid ingen, der skal få mig overbevist om, at man på grund af eksamen kun skulle læse ét fag af den grund og ikke for fagets egen skyld, når man selv har valgt det. For den, der ønsker at blive en god lærer, må det derfor være udelukket at skille et veltilrettelagt eksamensstudium fra en god lærergerning, hvis primære krav må være en fagligt velfunderet lærer.

Kun et fåtal af de lærerstuderende vil kunne tåle den frihed, at de aldrig bliver stillet ansigt til ansigt med deres kundskaber. Lad os bare indrømme, at lærere er en slags mennesker også i denne henseende. Nogle enkelte vil kunne have udbytte af den eksamensfri form; men hvis kun dette mindretal var kompetente til at blive lærere, er jeg bange for, at lærermangelen vil tiltage drabeligt, og det kan vel ikke være meningen? Man kan udmærket blive en god lærer, selv om man først har bestået en eksamen, derimod tvivler jeg på, at det omvendte er tilfældet. Og hvis nogen skulle have glemt »at menneskenes børn nu engang ikke er så gode som de burde være,« vil jeg ikke holde mig

tilbage for at gentage disse ord, så tit det skal være!

Man må da heller ikke glemme, at det kan være en personlig tilfredsstillelse at have bestået en eksamen, og den personlige tilfredshed vil vel ingen lade hånt om? Endvidere vil det ikke alt for gode ry, læreruddannelsen gennem de senere år har erhvervet sig, yderligere svækkes, hvis eksamen afskaffes. Kun ved at afslutte uddannelsen med en vanskelig eksamen, vil det omdømme kunne forbedres; og det er ikke — som nogle mener — ligegyldigt, hvad andre mener om os og om vor uddannelse, for folk skal trods alt sende deres børn til os seks timer dagligt hver dag i mindst syv år.

Når læreruddannelsen ikke længere regnes for det, den gjorde forhen, kan en af de medvirkende årsager være, at det er den eneste embedseksamen her i landet, man ikke kan dumpe til, og for blot at give et eksempel på den anseelse seminarierne nyder hos andre studerende kan jeg nævne, at en af mine bekendte en dag sagde til mig: »Nå, — hvo'n går det ude på den studenterkirkegård?«

K—E B a l s l e v, Hellerup Sem.

Buchwalds legat

3 portioner á 500 kr. uddeles til kvindelige seminarieelever udgået fra Horsens Statsskole. Ansøgning med nødvendige oplysninger indsendes til rektor Strehle, Horsens Statsskole, inden 1. maj 1964.

Nu haster det

FLERE AF REJSENERNE ER NU
VED AT VÆRE UDSOLGT

FORLANG G.F.L.s STORE SKOLEREJSEBROCHURE GRATIS TILSENDT

Brochuren er i år større end nogensinde indeholdende mange nyheder . . . og der er nedgang i priserne på flere af rejserne

G.F.L. UNGDOMS OG- SKOLEREJSEBUREAU

„G.F.L.-huset“ - Vesterbro 48 - Aalborg
Telefon (081) 2 71 00

København: Kommuelærer Sven Fejø, Kanslergade 1, Kbh. Ø, tlf. ØB 4564 x. Overlærer I. Akselbo, Ringkøbing-gade 8, Kbh. Ø, tlf. ØB 4503.

Aarhus: Viceskoleinspektør Halfdan Jørgensen, Ørumsgade 32, tlf. 4 22 33 (kl. 18-19).

Odense: Overlærer Poul Thoresson, Pr. Haraldsallé 28, Fruens Bøge, tlf. Dalum 13 13 19.

Bornholm: Repræsentant O. Bjeverskov, Kirkepladsen 15, Rønne, tlf. 1444.

VÅGN DOG OP!

Ved landsrådsmødet i Silkeborg var styrelsens struktur-ændringsforslag genstand for livlig debat.

Dette ændringsforslag indeholdt en bestemmelse om, at Den frie Lærerskole i Ollerup samt husholdningsseminariet Suhr og Ankerhus skulle have ændret deres status fra at være ordinære medlemmer til at være associerede medlemmer.

Ved prøveafstemning blev dette forslag forkastet, idet det med ret stor majoritet »blev vedtaget«, at nævnte skoler skulle fortsætte som ordinære medlemmer. Det er min opfattelse, at alt for få egentlig var klar over, hvad det hele drejede sig om, og at dette afstemningsresultat var forårsaget af følelsesmæssige mere end saglige grunde.

Jeg mener derfor, at det ville være en fordel, om man rundt om på seminarierne gennem diskussioner loddede stemningen blandt de lærerstuderende, og at landsrådsrepræsentanterne så virkelig ved valget repræsenterede de studerende ved deres seminarier.

Det vil sikkert ikke være blide tanker, den lærerinde med skolekøkken som speciale sender det repræsentantskab, der direkte er skyld i hendes genvordigheder, når hun gang på gang får afslag på hendes ønskeskemaer, fordi de er blevet optaget af folk fra Suhr og Ankerhus.

For at give disse foreslåede diskussioner den rette baggrund, opfordrer jeg styrelsen til gennem Landsbladet at orientere os om, hvad undersøgelserne i denne sag har vist.

Jeg vil meget gerne samtidig pointere den store fare, jeg mener, der findes ved at optage skoler som ordinære medlemmer.

Som ordinære medlemmer kan de kræve, at styrelsen skal forhandle om deres ret til ansættelse i folkeskolen på lige fod med seminarieuddannede lærere.

Lad os dog komme ned på jorden og huske på, at der kommer en dag, da lærermangelen er afhjulpet, og hvor der kan blive mangel på ledige stillinger. Da vil vi sikkert beklage den dag meget, hvor vi selv — af sentimentale grunde — ødelagde en del af vore muligheder ved at have skaffet ukvalificerede adgang til folkeskolen.

Noget helt andet er, om vi i det hele taget kan tillade os at negligere Danmarks Lærerforening i den grad ved ikke at invitere en af deres repræsentanter til at deltage i debatten om et problem, der også for dem kan få vidtrækkende konsekvenser. Om få år er vi dog alle medlemmer af denne forening.

Da styrelsen trak hele strukturændringsforslaget tilbage, gav de re-

præsidentatskabet chancen for at få rådet bod på den skade, det var ved at forvolde. Lad os nu gribe denne chance med begge hænder og holde fast.

Børge Mikkelsen,
Marselisborg Seminarium.

NB. På »regionsmødet« i Aarhus den 1. marts 1964 vedtog Midtjyske Region at stille sig bag Mikkelsen fra Marselisborg i kravet om en associeret ordning for de pågældende skoler.

Ollerup satte problemet op som et »enten-eller« i Silkeborg, og vi mener, at det må blive op til Ollerup og husholdningsseminarierne selv at tage standpunktet associeret medlem eller udmelde sig.

De midtjyske Seminarier.

Vedr.: Tilføjelse til herbergsreglerne.

Vi beder Dem venligst bemærke, at der efter forslag fra værtsside er vedtaget følgende tilføjelser:

- a) Brug af soveposer er fremtidig forbudt i danske UH.
- b) Vandrerkort skal afhentes hos herbergsværten afrejsedagen inden kl. 9.

Vandrerkort, der ønskes gennem LL, bedes bestilt snarest. Henvend dig til repræsenteranten for rejsetjenesten nu. Husk, at betaling — kr. 4,50 — indsendes i frimærker.

BLOCH'S BOG CLEARING

K. V. BLOCH

Køb og salg

Fiolstræde 34, København K
Byen 2462-6556-7804 . Postkonto 2901

Nordens største lager af skolebøger. Omindb.

DANMARK

i tekst, tal og tegninger

Unudværlig bog for alle historie- og samfundsstuderende. Landets morsomste statistik. 50 sider tekst, 50 sider illustrationer. Giver sammen det fuldstændige billede af Danmark i dag med hensyn til befolkningstal, produktion, sygdomme, skatter o. l. Forfatteren er nationaløkonomen Mette Koefoed Bjørnsen. Pris 14,75. Schultz.

DIGTERE

i vort samfund 1900-1960

Unudværlig bog for alle danskstuderende. — Giver den kortest tænkelige oversigt over vort århundredes samfund og litteratur med blik tilbage og dvælen ved den opvoksende ungdoms ungdomsbøger. Samilige skoleblade anbefaler denne utraditionelt illustrerede bog. „Realskolen“ skriver bl. a.: „Sjældent har man set vort eget århundredes digtning fortolket for de unge i så elegant en form“. Forfatteren er Gudmund Roger-Henrichsen. Mange registre og fortegnelser. 9,75 kart. Schultz.

ENDNU ET FORSLAG

Der har nu i et par numre af L. L. været artikler, der omhandlede læreruddannelsen. Men jeg synes ikke, at det væsentlige er truffet endnu. Mange er enige om, at der må forandres, men hvor og hvad?

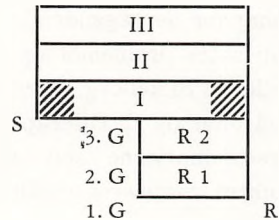
Vi er så heldige her i landet, at uddannelsen er ens på alle seminarier. Som rektor Poul Holt skriver i Landsbladet nr. 2, kender vi fra andre lande, at uddannelsen er delt op i forhold til folkeskolens trin. Her vil jeg lige nævne Finland, der har 4—5 forskellige uddannelser. Som organisation kan de finske seminarieelever selvfølgelig ikke stå ret stærkt.

En hage er der dog ved vores uddannelse: den er delt i en 3-årig og en 4-årig linie. De må kunne slås sammen, såstudenter og ikke-studenter står på linie, når de går ud af seminariet.

En af lærerne her på seminariet, lektor S. E. Abrahamsen, har i Dansk Seminarieblads septemhernummer udformet et forslag til problemets løsning. Med lektor Abrahamsens tilladelse vil jeg gengive forslaget i korte tæk.

Forslaget går ud fra, at både folk med studenter- og realeksamen kan komme på seminarium. Men for at få dem på samme niveau, gives der studenterne en udfyldende læsning i det første år, og realisterne en over-

bygning på tre år. Denne overbygning er det tredje år delt i tre hovedgrupper eller retninger: 1. engelsk-tysk, 2. regning/mat.-naturlære, 3. biologi-geografi-historie. Efter de tre år skulle realisterne være på linie med studenterne. Selve skitseringen ser sådan ud:

S = studentereksamen.

R = realeksamen.

Det ikke skraverede i seminariets 1. klasse er de almene fag: dansk, formning, gymnastik, musik, kristendomskundskab, hvor de lige optagne studenter og realisterne er sammen i timerne. Det skraverede er studenternes udfyldende læsning og realisternes faggruppelæsning. Man kan så spørge: Jamen, kunne realisterne ikke lige så godt gå på gymnasium i tre år? Nej, det kunne de ikke. Jeg tror ikke, at de forskellige gymnasier er interesseret i dette. De tre overbygningsår skal være et led i seminarieuddannelsen; de må ikke virke som en selvstændig eksamen.

Efter 1. klasse har studenter og

ngt m
s der
ngene
den,
leine

TYSKE TEKSTER

DER SPIEGEL

Ved P. V. Larsen

Tidligere udkom:

THE MIRROR

*Antologi for gymnasiet
ved Frode Bisgaard
128 s. ib. 16,25*

LE MIROIR

*Fransk antologi for
gymnasiet ved
A. C. Lindgaard og
J. Douchin
180 s., ib. 19,75*

Der Spiegel indeholder en række moderne tyske tekster, der tilsammen giver et mere nuanceret tysklandsbillede end det gængse.

Hovedvægten er lagt på de korte prosaformer, trykt i den originale form. Der er ikke medtaget uddrag af romaner. For at skabe en vis ro er forfatterantallet begrænset, adskillige repræsenteres med flere stykker.

Denne tekstsamling vil stimulere interessen for ung tysk litteratur både i gymnasiet og på seminarieret.

1964. 372 sider, indb., kr. 38,75.

GYLDENDAL

realister samme grundlag for at følge linieundervisningen og undervisningen i fagene pædagogik, psykologi og metodik. I de to sidste klasser følges de ad i alle timer.

Det må ikke være sådan, at valget af liniefag er dikteret af, hvilken linie man har valgt i gymnasiet. Jeg synes, at det skulle være lov, at f. eks. en matematisk student ikke måtte vælge specielt matematik som liniefag på seminariet. Det må anses for en fordel, ikke mindst for skolen, om seminariet kunne give den enkelte elev linieuddannelse i flere fag end nu. Det er jo ikke rene faglærere, vi skal være, det tror jeg aldrig, der vil være brug for i folkeskolen i samme grad som i gymnasiet. Den bedste løsning er klasselærersystemet. — I lektor Abrahamsens forslag dækkes klasselærerfunktionen af et godt program i de almene fag, og der foreslås linielæsning i tre fag, hvoraf det ene bør ligge i den praktisk-musiske faggruppe. Bemyndigelsesloven gøres der ikke brug af, den synes jeg forøvrigt er direkte uheldig.

Klasselærersystemet kræver en større pædagogisk uddannelse, og derfor må der også gøres særlig meget ud af fagene pædagogik, psykologi og metodik i seminariets sidste klasser. I forslaget er pæd./psyk./met. tildelt 18 timer til fordeling på tre seminarieklasser og liniefagene 36 timer ialt, hvilket er tre gange så mange som på den nuværende 3-

årige seminarieuddannelse. I 3. klasse ser timeplanen således ud:

Pæd./psyk./met. 10 timer ugentlig.
Liniefag (3) 18 timer ugentlig.
Ialt 28 timer ugentlig.

En kraftig nedskæring af det nuværende klassesmetal vil være stærkt påkrævet. Den foreslåede nedskæring til 28 er ikke spor for meget, især ikke hvis man specialiserer sig på et enkelt område inden for et af liniefagene, som kræver meget fritidsarbejde.

På det kundskabsmæssige område må alle seminarieelever stå lige, når de går ud af seminariets sidste klasse.

Målet må være en uddannelse, der gør eleverne kompetente til at undervise på alle folkeskolens trin og i alle fag (med undtagelse af sang og gymnastik).

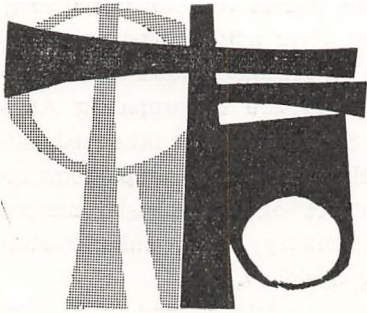
Niels Morsing,
Nissum Seminarieby.

Anmeldelser

Gyldendals Uglebøger

Ake Runnquist: »**Moderne udenlandske forfattere i Europa og Amerika**«. (208 sider.
Pris: kr. 14,75).

Bogen er en nyudgivelse og er oversat fra svensk »**Moderna utländske författare**«. Allerede titlen viser,

Geografiske Kompendier

*Under redaktion
af J. Humlum*

Nr. 1

F. Hastrup . J. Humlum . A. Krarup Mogensen

232

Klimastationer

Bogen er først og fremmest beregnet til brug ved undervisningen i geografi på universiteter og seminarier, men derudover er den velegnet som opslagsbog for lærere.

232 *Klimastationer* repræsenterer noget nyt i dansk lærebogslitteratur. Klimastationerne, der er medtaget, er valgt således, at alle lande eller større landområder i verden er repræsenteret, desuden er der lagt vægt på, at alle vigtige klimatyper og vegetationszoner har fået en eller flere „typestationer“.

1964. 144 sider, illustreret, kr. 24,75.

GYLDENDAL

hvor omfattende emnet er. Åke Runnquist begrænser emnet ved ikke at tage nordiske forfattere med, og han forklarer i indledningen, at han med ordet moderne mener digtere, der fik deres gennembrud i 30'erne med vægt på dem, der gjorde sig gældende i 50'erne og 60'erne. Det er et dristigt forsøg på at give en ordknap præsentation af forfattere, som vi har helt inde på livet.

En bog med dette emne er absolut påkrævet, men spørgsmålet er, om »Moderne forfattere« kan klare opgaven. Den giver et kort rids af 160 digteres liv og produktion. Dette er allerede dømt til at blive meget skematiseret og med forenklinger følger unøjagtigheder. De opgivne data i bogen har jeg kontrolleret gennem stikprøver og har ingen fejl fundet, men flere steder er udeladt bogtitler. Den alvorligste anke er, at der kun levnes den enkelte forfatter ca. én side, heri medregnet billede. Enkelte eksempler: Bertolt Brecht ca. 2½ s., hvor der nævnes noget om politisk overbevisning, miljø og lidt tidshistorie. Graham Greene får 2 sider, mens den smarte journalist Arthur Koestler får 1 side. Harald Pinter har ½ side.

Det er en samling ordknappe og unuancerede digteromtaler. I indledningen gives korte oplysninger om de digtere, der var før 30'erne. Som indføring i moderne litteratur opfylder den ikke kravene, men det er en

vigtig og yderst velegnet opslagsbog, der kort giver nogle hovedtræk.

Lige en indsigelse mod titlen »Moderne forfattere i Europa og Amerika«. Skandinavien er ikke med, østeuropæiske forfattere er sparsomt repræsenteret og af russiske nævnes Ilja Ehrenburg, Jevtusjenko, Pasternak og Sjolohov.

Bogen er udstyret med fotografier af hver digter, og oplysningerne er lette at hente. Heri ligger bogens styrke — en opslagsbog.

Kaj Henningsen.

★

Gyldendals Forlag har tilsendt os bogen: »Børnene ved Nordpolen«, på dansk ved Mogens Møller, skrevet for de første klassetrin. Bogen er helt usædvanlig smukt udstyret med farvefotos, og med sine 42 sider, hvoraf mest billedstof, kan den ved en fin tekst give barnet et udmærket indtryk af menneskenes levevilkår i det nordligste Grønland.

Udover dette at være en god bog for mindre klassetrin, vil læreren kunne anvende det fine billedmateriale i undervisningen for større børn.

Selv med den alt for lille skrifttype, der er anvendt i den ellers gode børnebog, må bogen absolut anbefales til lærerens egen børnebogssamling.

M B.

Dansk pædagogisk tidsskrift

DpT er „the grand old man“ blandt de danske pædagogiske tidsskrifter. Årgang 1963 var 23. årgang af Pædagogisk-psykologisk tidsskrift og 84. årgang af Vor Ungdom. Her er tale om tradition, men bladet synes ikke tynget af denne hverken i indhold eller form. Det har netop i årgang 1964 skiftet forside (se kliché)!

Årgang 1963 var på 8 numre, hvoraf ét enkelt var et specialhefte med titlen „Når barnet har vanskeligheder i skolen“. Når man ved en redagørelse for indholdet i DpT ser bort fra dette spec. nr., der udelukkende indeholder pædagogisk stof fra skoleverdenen, viser fordelingen af stoffet sig at være omtrent således:

DpT havde 41 % af siderne fyldt med *pædagogisk stof fra skoleverdenen*. Indholdet var alsidigt og særdeles sagligt spændende fra gruppeundervisning, dramatisering til orientering og børnehaveklasser. Tages specialheftet med i vurderingen er over halvdelen af tidsskriftets indhold rettet mod det daglige arbejde i skolen. Her er DpT's ryggrad!

DANSK PÆDAGOGISK TIDSSKRIFT

2 64

12 BRUGT FEBRUAR 1964

Alger Pihl: Kan børn forstå Dan- mark?	41
Comer: Hverken Indfølelses- løb eller ...	47
Ernst von Sauer: Skole og ...?	79
P. C. Olesen: Menneskeudvik- lingen i skolen ...	81
Alger Pihl: De forskellige skole- typer ...	87
Dejns Strand: Lærere i skole i U.S.A.	89
De nye bøger ...	95
De gamle bøger ...	105
Bibliografi ...	108
Personaleudvalget ...	114

Der var i årgangen en central artikel af professor *Torsten Husén* (Stockholm), der behandlede spørgsmålet om *differentiering i skolen* indgående. Senere belyste professor *Harald Torpe* (DLH) *delingsproblemerne* ud fra nogle nyere undersøgelser her i landet. Begge artikler var velgørende som grundlag for en diskussion om delt — udelt skole i en pædagogiktime! Dette samt nogle artikler om *skolens målsætning* etc. udgjorde 17 %.

Anmeldelserne i DpT, der fyldte 15 %, er så grundige, at de nok giver den bedste vejledning man kan få, hvis man skal indkøbe pæd. litt. Alle nye skolebøger omtales her!

Statens pædagogiske Studiesamling bringer i løbet af året lister over dens nyanskaffelser af pædagogisk litteratur. På den måde ajourfører

man sine egne kataloger nemt, og man får den sidst udkomne litteratur læst, inden liniearbejdet gøres færdigt! Disse lister fyldte 11 %.

Der var i årgangen en orientering om de pædagogiske vilkår i *U-landene* og *Sovjet*, som udgjorde 6 %.

De *psykologisk prægede artikler*, hvoraf Bodil Farups eksempler på de ofte komplicerede angstfølelser hos børn bør fremhæves, optog 4 % af bladets sider.

DpT har en særlig rubrik — „*De andre skrev*“ — hvori man kan finde, hvad der stod at læse i andre tidskrifter med større eller mindre pædagogisk sigte. Dette udgjorde — ligesom det lille engelske *summary*, der er i hvert nummer — 3 %.

Specialnummeret — „*Naar barnet har vanskeligheder i skolen*“ — var på 384 sider og oplagt til at gennemgå på seminariet. Alle elever med vanskeligheder kommer fra normalklassen, derfor må alle lærere kunne se et sådant barn og hjælpe det i tide! Skolemodenhedsproblemer, forebyggelse af læse- og regnevanskeligheder, tilpasningsvanskeligheder, tale- og hørevanskeligheder, skolepsykologisk rådgivning, prøver, som læreren selv kan tage, kontakt med børneforsorg, lægen, skolesundhedsplejersken etc. etc. Alle artikler er skrevet af særdeles erfarne og belæste pædagoger. Her er tale om 384 sider *realiteter!*

Da alle større publikationer fra

Danmarks pædagogiske Institut kommer med DpT skal følgende tidligere specialnumre nævnes: Undervisningen i 8. og 9. klasse — Jesper Jensen og Th. Sigsgaard: Kammeratvalg i skoleklasser, en sociometrisk undersøgelse — Undervisningen i realafdelingen — E. Thomsen og C. Å. Larsen: Undersøgelser over skolegangens forløb i grundskole og eksamensmellemskole — J. Florander og F. Rasborg: Forsøg i gymnasieskolen 1950—60. Desuden er nu udkommet et *register* over DpT spændende fra 1953—62. Så ved udarbejdelse af liniearbejde og større pædagogiske opgaver kan man nu øse af denne store samling af erfaringer, der er nedfældet i de forløbne 10 aar!

Ved en gennemgang af disse 10 år vil man bemærke, at i de *første år* var DpT præget af *målsætningsdiskussioner, idédebatter* etc. *Senere* — i denne årgang i særdeleshed — er denne debat afløst af *konkrete pædagogiske forslag* til, hvorledes målsætningerne kan opfyldes. Rækkefølgen synes at være den rigtige!

Til slut er kun at tilføje, at ALT DETTE FÅS FOR KUN 10 kr. pr. årgang. For de samme 10 kr. bliver man automatisk også medlem af Danmarks socialpædagogiske Forening.

Tilmelding, køb af det nye eller de ældre specialnumre fås ved henvendelse til Ib Telving, Vejporten 45, Lyngby. *Fl. Lundahl.*

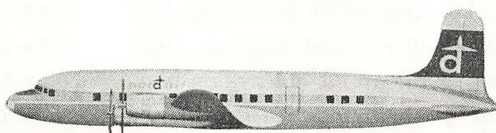

Lærerstuderendes Landsråd har nu sendt den længe ventede håndbog i handelen, og lad os håbe, at den ikke bliver udsolgt over en længere periode,

som det har været tilfældet i de sidste tre år.

Seminariehåndbogen er først og fremmest skrevet for lærerstuderende og for den, der påtænker at søge optagelse på et seminarium, og som sådan må den betragtes som værende en fortræffelig bog, der giver en bred og god orientering om forhold vedr. vor uddannelse. Optagelsesbetingelser, uddannelse samt muligheden for økonomisk støtte i studietiden, ansættelsesmuligheder efter endt studietid o. s. v., alle emner, der gør, at man under ét må sige: Seminariehåndbogen må være enhver lærerstuderendes ejendom!

DIS-fly

Paris kr. 135

London kr. 155

også Studenterfly til Basel, Edinburgh, Wien, Genua og Helsingfors samt ferieture, sprogkurser og arbejdslejr.

DANMARKS INTERNATIONALE STUDENTERKOMITE
SANKT PEDERS STRÆDE 19 . KØBENHAVN K . TELEFON BYEN 8870

fra LANDSRÅD og STYRELSE

På mødet i Silkeborg fremgik det at de studerendes viden om U. U. var yderst begrænset. At interessen for U. U. tilsyneladende er lige så begrænset, har jo den nylig afholdte undersøgelse vist. Vi erkender således i styrelsen, at det er på tide, at man på seminarierne finder ud af, hvad U. U. egentlig er for noget, og hvad formålet er med fonden. Jeg føler her trang til at udtrykke mig med min psykologibog: »Interesse skaber viden, og viden skaber interesse, men viden må komme først. Man kan ikke interessere sig for noget, man ikke véd hvad er«.

Det udsendte fællesblad for alle studerende i Danmark om U. U. har sikkert givet jer et vist indtryk af Folketingets behandling af vores uddannelse og støtten til de studerende. Men jeg tror, det er vigtigt, at vi på seminarierne, før vi tager del i den yderligere debat, sætter os grundigt ind i Ungdommens Uddannelsesfonds forvaltning og virksomhed.

Dette kunne f. eks. gøres på følgende måde:

Hvert seminarium (de studerendes råd) anskaffer sig »Undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 295 af 19. sept. 1961« — i et antal svarende til seminariets klasser (bestilles gennem seminariets boghandel).

Denne bekendtgørelse, hvori man finder alle oplysninger om forvaltningen af U. U., gennemgås herefter i en time af klasserepræsentanterne, evt. efter et forud holdt rådsmøde. Tænker man på at duplikere en kort oversigt, kan jeg foruden bekendtgørelsen anbefale referatet fra repræsentantskabsmødet i U. U. den 30-9-63 (udsendt til landsrådsrepræsentanterne primo januar 1964).

Desuden bør man jo ivrigt følge den afsluttende behandling af Helveg Petersens lovforslag, der som bekendt blev forelagt i januar.

Af denne reviderede lov fremgår det iøvrigt, at vi som lærerstuderende bliver repræsenteret i bestyrelsen for U. U. Kort efter vedtagelsen af loven vil der i lighed med i 1961 blive udsendt en ny bekendtgørelse, der forhåbentlig straks vil blive gennemgået på seminarierne.

Med en repræsentant i bestyrelsen for U. U. håber vi forøvrigt at kunne tage del i udarbejdelsen af et pointsystem, der kan føre til en mere ensartet praksis inden for samtlige stipendienævn. I denne forbindelse vil vi i styrelsen snarest nedsætte et ud-

valg, der vil kontakte de enkelte regioners samarbejdsudvalg.

Lad mig slutte dette U. U.-indlæg med at tage den nye lovs paragraf 1 på forskud: ». . . af Ungdommens Uddannelsesfond ydes til ubemidlede, dygtige og evnerige unge, der søger uddannelse ved offentligt anerkendte lærestalter og fagskoler, legater eller studielån til et samlet årligt beløb af 98 mill. kr. . . . idet det herved tilstræbes, at egnede og interesserede unge ikke af økonomiske grunde hindres i at påbegynde og gennemføre en videregående uddannelse«.

Jørgen Poulsen.
Styrelsen.

★

ISLAND

Med det formål at medvirke til dannelsen af et landsråd for islandske lærerstuderende samt oplyse om undervisningsforhold m. v. i de øvrige nordiske lande besøger Vagn Lundbye — udsendt af DNS — Island i dagene fra 7. april til 12. april.

POLEN

Lærerstuderendes Landsråd har fra 13. april til 26. april besøg af tre kvindelige og fire mandlige lærerstuderende fra Polen. Gæsterne er som Blaagaards gæster i København fra 13.—17. april, hvorfra turen går til Kolding Seminarium, hvor de opholder sig i tre dage, bl. a. for at medvirke ved en seminariefest. De polske læ-

rerstuderende er i Skive i dagene 20.—22. april, og derfra går turen videre til Hjørring.

Styrelsen arrangerer en fest for polakkerne den 14. april i København.

Det næste besøg i Polen er ved at blive planlagt, og alt tegner til, at det vil blive arrangeret i de 14 dage op til onsdagen i efterårsferien. Deltagerantallet vil atter være otte lærerstuderende, og turen påtænkes at gå til Warszawa, Krakow, Zarkopane, Auschwitz og Opole. Antagelig vil turen derned foregå med skib.

NORDEN

Første nummer af det nordiske blad forventes udsendt i BT-format sidst i april måned. Bladet vil blive gratis tilsendt alle seminarier i Norden, og det er meningen, at det skal anvendes i den nordiske sprogundervisning.

V a g n L u n d b y.

Kursusvirksomhed

Lærerstuderendes Landsråd i samarbejde med den danske Forening Norden arrangerer i tidsrummet søndag den 28. juni—søndag den 5. juli et kursus på Foreningen Nordens herregård Hindsgavl på Fyn, Danmark.

Hovedemne: »Det nordiske samarbejde«.

Kursusledere bliver lærer V a g n L u n d b y e for Lærerstuderendes Landsråd og lektor Niels Holm for Foreningen Norden.

Følgende emner, velkendt fra Det nordiske Seminaristråds møder, vil blive genstand for gruppearbejde, foredrag og diskussion:

Gruppearbejde:

1. Undervisningen i de nordiske sprog.
2. Undervisningen i nordisk historie.
3. Undervisningen i nordisk geografi.
4. Moderne nordisk litteratur.
5. Nordisk presse, radio og TV.

Foredrags- og diskussionsemner vil bl. a. omfatte følgende:

Kulturpolitik i Norden, Turisme i Norden, Race- og folkegruppediskriminering i Norden, Moderne pædagogiske principper, herunder Summerhillskolen, Norden i det nye verdensbillede.

Som foredragsholdere vil man få en række fremstående nordiske kulturpersonligheder at høre.

I programmet indgår også en aften, hvor unge digtere vil fremføre moderne lyrik (egne værker).

En time daglig vil der blive givet undervisning i dansk for de svenske deltagere og undervisning i svensk for stævnets øvrige deltagere.

Hindsgavl er en smuk 1700-tals bygning med alle moderne bekvemmeligheder, beliggende i en stor park, som strækker sig ned til Fænøsund. Der er således rige muligheder for badning og anden sport og ture i den skønne omegn.

Der vil blive arrangeret en heldagsudflugt til Sydfyn, hvor bl. a. Faa-

borg Museum med den righoldige malerisamling af »Fynboerne« besøges.

Kursusafgiften vil andrage 150 d. kr. incl. betaling for heldagsudflugten. Betaling sker på Hindsgavl.

Deltagerne fra Finland, Færøerne, Island, Norge og Sverige vil — efter ansøgning — kunne påregne et rejsestipendium på 100 d. kr.

Deltagerantallet på kurset vil ialt blive 85 lærerstuderende fra hele Norden.

Tilmeldelser og ansøgninger om rejsestipendier bedes sendt til de lærerstuderendes forbund i de respektive lande inden 1. maj.

Danmark: Lærerstuderendes Landsråd, Kompagnistræde 32, København.

Færøske tilmeldelser bedes sendt via Thorshavn Seminariums elevråd.

Samtidig med anmeldelsen bedes man oplyse, hvilken gruppe, man helst vil deltage i, og af hensyn til en fornuftig fordeling bedes der til lige opgivet sekundært ønske.

Deltagerne vil snarest modtage et detaljeret program for stævnet.

Andre kurser

Den 6.—17. juli og 20.—30. juli i Danmark (Jerstrup, Nordfyn).

Den 20.—30. juli i Norge (Ringerike folkehøjskole, Hønefoss).

Den 30. juli—7. august i Sverige (Tollare folkehøjskole ved Stockholm).

Desuden arrangeres 9.—20. august en studietur med udenlandske og danske deltagere fra Skarrildhus over Odense til

Gundsømagle, København og Helsingborg. Talere på studierejsen bliver bl. a. kirkepræsident i Hessen, dr. Martin Niemøller, fhv. undervisningsminister Jørgen Jørgensen og undervisningsminister Helveg Petersen.

Prisen er 33 kr. pr. dag samt et tillæg på 90 kr. for det svenske kursus og for studierejsen i Danmark.

Endelig afholdes feriekursus for danskere i Wales 23. juli—3. august og i England 1.—14. juli med indkvartering i engelske hjem.

Fhv. højskoleforstander Peter Manniche, Espergærde, sender nærmere oplysninger og skemaer til seminarieelevers ansøgning om stipendier til kurserne i Danmark, Norge og Sverige og den omtalte studierejse.

Herbergs-Ringen

Danmarks ca. 100 vandrerhjem besøges årligt af mere end 100,000 mennesker. Hvad er årsagen til, at man vælger vandrerhjem som overnattingssteder i sin ferie? Der er nok flere grunde, bl. a. at vandrerhjemmene byder på så mange fordele, f. eks. at de er spredt ud over hele landet, så man kan planlægge sin ferie således, at man efterhånden lærer Danmark at kende. Der behøves heller ikke meget udstyr, når man holder ferie på vandrerhjem. Udover den sædvanlige bagage skal man kun have en lagenpose med, og omgangstonen i vandrerhjemmene er utvungen. Man møder andre mennesker, med hvem man let kan komme i snak, hvis man ønsker det.

Endeligt er det billigt at bo på vandrerhjem, kr. 3,00 pr. nat. Man behøver ikke besvær med at lave maden. Den kan købes til særdeles rimelige priser, f. eks. middagsmad kr. 4,00, morgenmad kr. 2,70, og en frokost-

pakke kan man få med ved afrejsen, smørrebrød koster kr. 0,55 pr. stk. Løvrigt findes der vandrer køkkenet i de fleste vandrerhjem, hvis man skulle få lyst til selv at lave maden.

Selv om man er frit stillet, hvor man vil bo, når man bruger vandrerhjem, er det dog tilrådeligt at planlægge turen i god tid. Fremgangsmåden er den, at man hos en af de foreninger, der er tilsluttet Herbergs-Ringen, køber en herbergsfortegnelse, pris kr. 2,00, og får udstedt et vandrer kort, der koster kr. 3,50. Ved udstedelsen af vandrer kort skal man give oplysning om navn, stilling, adresse, fødselsår og -dag, og der skal samtidig afleveres et pasfoto til indklæbning i vandrer kortet.

I herbergsfortegnelsen findes adresser på samtlige vandrerhjem i Danmark med angivelse af åbningstid, hvor mange sengepladser, der findes, om der fås mad, og forskellige andre oplysninger. Desuden findes der et afsnit under hvert vandrerhjem med oplysninger om seværdigheder. Det anbefales ikke mindst at studere dette afsnit, for at man på forhånd kan tilrettelægge turen, således at man får set det, man gerne vil.

Når man har planlagt sin ferietur, er det tilrådeligt at bestille plads på vandrerhjemmene — i hvert fald i højsæsonen. Man kan hos de tilsluttede foreninger eller hos Herbergs-Ringen købe anmeldelseskort med betalt svar, hvert kort koster kr. 0,10, og kortene frankeres som brevkort.

For forældre med børn i alderen 4—15 år findes der specielle familierum i ca. 50 vandrerhjem. Disse familierum er meget efterspurgt, og ønsker man familierum, er det meget anbefalelsesværdigt at forudbestille.

Vort ordinære landsrådsmøde blev i år afviklet på Silkeborg seminarium, et seminarium, der i udstyr og især i udsmykning, ligger langt over, hvad der er almindeligt på danske seminarier. Alene af den grund var det måske en idé at slå til lyd for en udveksling danske seminarier imellem. Vi erkender den meget store værdi, der ligger i udvekslinger med vore nordiske nabolande, men eftersom det går mere og mere op for os, at vi også har meget at lære ved at studere vore egne seminarier og deres undervisningsformer, var det vel en idé at arbejde med udvekslinger de danske seminarier imellem.

Vi forlanger en ensartet uddannelse, men ikke desto mindre kan man ved at se skemaer for samme klassetrin landet over se store afvigelser, for helt at se bort fra den individuelle forskel, der ligger i at have forskellige lærere. Det må utvivlsomt være en inspiration for os studerende at se nye og andre forhold end dem, man er vant til at se til daglig, hvor en tilbøjelighed til at falde i søvn i vante folder ikke er ualmindelig.

En enkeltmandsudveksling, hvor man benytter sig af en form for udbytning over en periode af fjorten dage til 3 uger, må kunne gennemføres uden at virke generende og forstyrrende på den daglige undervisning. Vi må nu se i øjnene, at vikarordningen står foran sin afslutning, d. v. s. at en studerende får et halvt år mere på seminariet, hvilket må være en vinding, men den hage, at man slet ikke får andet at se end ens eget hjemlige seminarium, må dog konstateres. Vi er nemlig i alt for vid udstrækning et produkt af de forhold, vi er oplært under, hvilket medfører eller kan medføre en vis snæversynethed overfor andre forhold og overfor anderledes tænkende, hvilket må virke hæmmende, når vi forlader seminariet.

M B.

INDHOLDSFORTEGNELSE

-
- 3 Leder
 - 5 Skolen og teenagerne
Af skoleinspektør cand.
psych. C. C. Kragh-
Müller
 - 12 Vi har klippet
 - 14 Eksamen med måde
Af Axel Neubert,
Hellerup Seminarium
 - 16 Hvorfor?
Af Kirsten Lauritzen,
Hellerup Seminarium
 - 19 Eksamen
Af K. E. Balslev,
Hellerup Seminarium
 - 22 Vågn dog op
Af Børge Mikkelsen,
Marselisborg Semina-
rium
 - 24 Endnu et forslag
Af Niels Morsing,
Nissum Seminarium
 - 26 Anmeldelser
 - 29 Vore pædagogiske
tidsskrifter
Af Fl. Lundahl, Hvidovre
 - 32 Fra Landsråd og
styrelse
 - 33 Kursusvirksomhed
 - 35 Herbergs-Ringen
 - 36 Leder